

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย ภกิจปราายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์แนวค่า เนินท่านอง เพลง ใหม่ ใจ เรศทางชօด្ឋ ผู้วิจัยค่า เนินการ ศึกษาจากข้อมูลท่านอง เพลงจำนวน 24 ทาง ข้อมูลบท เพลง ได้จากการกรอกข้อมูลแบบ สอนถาม ข้อมูลในตัว เพลงที่มีกคนครีดสั่ง ให้ข้อมูลภาคสนานตลอดจนข้อมูลการสัมภาษณ์ การร่วมปฏิบัติการในวงดนตรี มีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบข้อมูลชօด្ឋในวงดนตรีไทย ข้อมูลนักดนตรี ประวัติความ เป็นมา โครงสร้างเพลง ใหม่ ใจ เรศ และแนวค่า เนินท่านอง เพลง ใหม่ ใจ เรศทางชօด្ឋ การวิจัยได้จำแนกข้อมูลและค่า เนินการวิเคราะห์ ท่านอง เพลงออก เป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลของชօด្ឋในวงดนตรีไทยและข้อมูลนักดนตรี

ตอนที่ 2 ศึกษาลักษณะของเพลง ใหม่ ใจ ประวัติความ เป็นมาและ โครงสร้างของ เพลง ใหม่ ใจ เรศ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ท่านอง เพลง ใหม่ ใจ เรศจากแนวค่า เนินท่านอง เพลงทาง ชօด្ឋ โดย เบรยบ เทียนตั้งนี้

1. ระดับเสียงลูกศอก

2. ส่วนของ เพลง

ผลจากการวิจัย มีดังนี้

1. ชօด្ឋ เป็นเครื่องดนตรีไทยประ เทศสาย มีบทบาทในวงดนตรีโดยท่าน้ำที่ดำเนิน ท่านองคลุกเคล้า ยื้วเข้า หยอกล้อ ให้ครึกรื้นสนุกสนาน ลักษณะของชօด្ឋ มีกระ ไหลกช้อห ด้วยกล่อมะพร้าว ทุ่มน้ำมีงหนังด้วยหนังแพะหรือหนังลูกวัว มีช่องเสียงจลุสลักด้วยลวดลาย ต่าง ๆ มี 2 สาย ระดับเสียงของชօด្ឋ เหมาะต่อการค่า เนินท่านองแนวท่า ช่วงเสียงปกติ เริ่มจากสายทุ่ม เสียงได้ไปจนถึงสายเอกเสียงเรสูง ชօด្ឋประสมอยู่ในวงเครื่องสายไทย วงเครื่องสายประสม วงเครื่องสายปีชวา วงไทร วงปีพาทย์ไม้นวน และวงปีพาทย์ ศิกค่าบรรพ

2. เพลงใหม่โรงไอยเรศ เป็นเพลงใหม่ที่นายชัย สุนทรวาพิน แต่งขึ้นจากท่านองเพลงไอยเรศซูงา ส่องชั้นท่านองเดิมชื่งอยู่ในเรื่องเพลงฟังใบราษ วัดถุประสังค์ที่แห่งครั้งแรกเพื่อใช้บรรเลงเป็นเพลงใหม่โรงไอยเรศฯ สำหรับวงปี่พาทขึ้นของพระยาจิราภูมินทร์ (เนียม) ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เพลงใหม่โรงไอยเรศ เป็นเพลงอัตราจังหวะสามชั้นกันด้วยหน้าทับปربน ໄก มี 4 พ่อน 20 จังหวะ จำแนกเป็น

พ่อน 1	จำนวน 3	จังหวะ
พ่อน 2	จำนวน 4	จังหวะ
พ่อน 3	จำนวน 7	จังหวะ
พ่อน 4	จำนวน 6	จังหวะ

3. แนวๆาเบินท่านองเพลงใหม่โรงไอยเรศ มีระดับเสียงลูกตอก ซึ่งเป็นระดับเสียงควบคุม มี 5 ระดับเสียง คือ เสียงໄได เร ม ชอก และຄา เมื่อพิจารณาจากจังหวะควบคุมของนึง พบว่ามีระดับเสียงที่ ในพ่อนที่ 3 จังหวะที่ 7

4. แนวๆาเบินท่านองทางซອอญ เมื่อเบรยนเทียนท่านองจากส้านวนเพลงแล้วพบว่า มี 4 ลักษณะคือ

4.1 มีแนวๆาเบินท่านองเพลงที่ตรงกันทั้งส้านวน

4.2 มีแนวๆาเบินท่านองเพลงที่ตรงกันแต่ต่างระดับเสียง

4.3 มีแนวๆาเบินท่านองเพลงที่เริ่มต้นส้านวนเหมือนกันแต่แยกท่านองไปตามระดับเสียงลูกตอก

4.4 มีแนวๆาเบินท่านองเพลงที่เริ่มต้นส้านวนต่างกัน แต่เหมือนกันที่ท้ายส้านวน

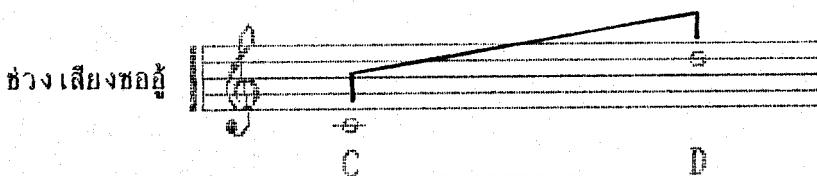
อภิปรายผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัย นำมาอภิปรายได้ดังนี้

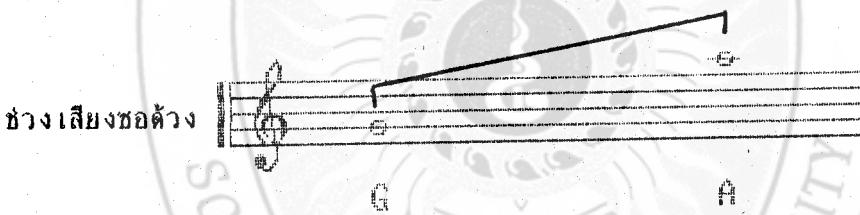
1. การที่ซອอญซึ่งเป็นเครื่องดนตรีไทยประเพทสาย ที่มีบทนาทหน้าที่ในการดำเนินท่านองคลุกเคล้า ยื้อเยื้า หลอกล่อให้ครึกรักสนุกสนาน ที่เป็นเช่นนี้ เพราะซອอญมีลักษณะเด่นคือ

1.1 ระดับเสียงของซองช้อสูตรหมายเหตุการค่า เน้นท่านองแนวๆ ช่วงเสียงปกติ

เริ่มจากสายหุ้มเสียงໄດไปจนถึงสายเอกเสียงเรสูง

การที่ระดับเสียงของซองช้อสูตร เป็นจากรูปทรงสันฐานของเครื่องดนตรีคือ กะ ไอลกซอ หนังหน้า ซอ หมอนซอ สายซอ มีความลับพันธ์กันคือความกลวงของกะ ไอลกซอที่เก็บกักความสั่นสะเทือนของเสียงสายซอที่มีขนาดใหญ่ นักดนตรีสืบผ่านหมอนซอและหนังหน้าซอ โดยมียางสนเป็นตัวกลางที่ซัก-สีสอดผ่านระหว่างศันษักที่ทางม้ากับสายซอ ต่างจากซอตัวงที่มีความต่างห่างกระนอกรซอ หนังหน้าซอ หมอนซอและสายซอ ทั้งยังมีเสียงแหลมสูงห่างจากระดับเสียงของซองช้อสูตร 5 เสียง คือ

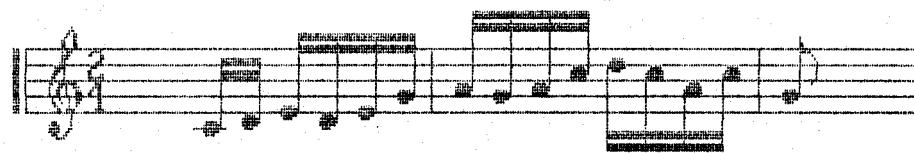

1.2 การประสมวงของซองช้อสูตร นิยมนำไปประสมในวงที่เป็นวงเครื่องสายหรือวงดุดรีที่มีเครื่องดนตรีประเกทสายรวมอยู่คือวงเครื่องสายไทย วงเครื่องสายประสม วงเครื่องสายปีชวา วงมหาหริ หากเป็นวงดนตรีที่เน้นเครื่องดนตรีประเกทตี้ เครื่องดนตรีเหลา นั้นย่อมจะมีการปรับระบบเสียงให้เข้ากับเสียงของซองช้อสูตรด้วย คือวงปีพายย์ไม้นวน โดยปรับเปลี่ยนจากปีใน ปีอกมาเป็นบลุยเพียงพอ เปเปลี่ยนไม้ตีระนาดออกจากไม้แข็งเป็นไม้นวนแทนล้วนวงปีพายย์ดึกดาวรรพ์ก์เปลี่ยนแปลงหลายประการ ซึ่งโดยหลักการของการประสมวงเดียวเดียวกันเดียวจะใช้บลุยเพียงอ่อนบลุยชี้แน่นปีใน - ปีอก เพิ่มช้อสูตร ใช้ไม้นวนตีระนาดเอก ตัดระนาดเอกเหล็ก น้องวงเล็กจับเส็ง และกลองทัด เป็นต้น

1.3 แนวค่าเบินท่านองที่มีลักษณะ ยิ่วเข้า หลอกล้อ พนจากส้านวนลีลาต่าง ๆ

เช่น

ทางมั่ง

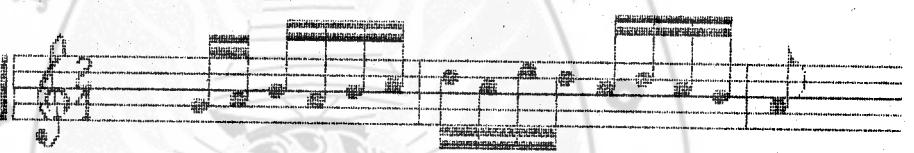
ขออี้ทางจาก

นายสมบูรณ์ ถ้าเจยก

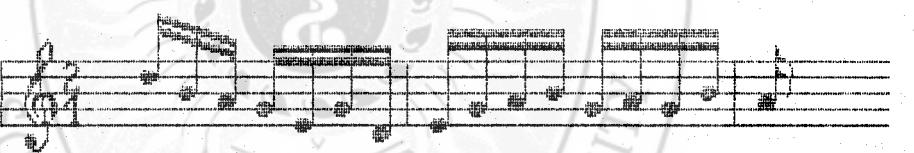
หรือ

ทางมั่ง

ขออี้ทางจาก

นายประเวช ถุนพ

ซึ่งแนวของส้านวนลีลาที่ใช้ในแนวค่าเบินของขออี้มักจะมีลักษณะดัง เสียงให้ลับทางกับท่านองหลักหรือห่านองของเครื่องค่าเบินท่านองปะ เกทลืน การค่าเบินแนวท่านองลักษณะนี้ นับเป็นการเพิ่มสีสันให้กับบทเพลงและ เป็นลักษณะเด่นของขออี้โดยเฉพาะ

2. การที่เพลงใหม่โรงไอยเรศ เป็นเพลงใหม่โรงที่นายช้อย สุนทรรพาทิน แต่ง ข้ายาจากท่านองเพลงไอยเรศชูงาสองชั้นท่านอง เดิมซึ่งอยู่ในเรื่องเพลงนึงในราษฎร์นั้น วัดถุ ประสงค์ครั้งแรกผู้แต่งต้องการให้เป็นเพลงใหม่โรงเสภาใช้บรรเลงประจำวงปี่พาทย์วงของพระยาจิราภูมิตร (เนียม) แต่ เพราะความไฟเราะและมีส้านวนที่มีการจัดระเบียบของท่านองตี โดยการเริ่มต้นในท่อนที่ 1 จำนวน 3 จังหวะ ค่าเบินท่านองเรียน ฯ เพิ่มความชันขึ้นในท่อนที่ 2 ซึ่งมี 4 จังหวะ เพิ่มลูกล้อลูกขัดในท่อนที่ 3 ซึ่งมี 7 จังหวะ จัดเป็นท่อน

ที่สำคัญที่สุดคือความร่วมกันของหลายรูปแบบ คือความร่วมเรียน ลูกน้องอิสระที่เปิดทางให้มีการตกลงแนวทางของ คลุกเคล้าการสื่อ - รับ และขัดทานของ สั่ง-รับ และเพิ่มรายละเอียด การสื่อ-รับ ลูกน้อง สั่ง-รับ ในท่อนที่ 4 อีก 6 ชั้นระหว่างกันที่จะลงจบ

การที่เพลงใหม่โรงไอยเรศ มีความไฟแรง มีลูกน้องอิสระที่เข้าห้องการแปลงทาง ทำให้เพลงนี้เป็นที่นิยมนาไปบรรเลง เป็นเพลงใหม่โรงส่าหรบวงดนตรีประเกทอัน ๆ และใช้บรรเลงตามวางแผนตรีต่าง ๆ ทั่วประเทศ ในขณะเดียวกันเพลงนี้ก็มีพัฒนาการไปเป็น เพลงที่มีท่านองร่อง การแต่งข้ายาย แต่งตัวรวมบรรเลงเป็นเพลงเก่าอีกหลายทาง

3. การที่แนวๆ เนินท่านองเพลงใหม่โรงไอยเรศมีระดับเสียงลูกอกในระดับเสียงความคุณมี 5 ระดับเสียง คือ ໄດ เร มี ชอด และลา เมื่อพิจารณาจากชั้นระหว่างความคุณของซังที่เสียง "ซัง" พนวามีเสียง ที่ เพิ่มอีก 1 เสียง ในท่อนที่ 3 ชั้นระหว่างที่ 7 นั้นเป็นเพลงเพลงส่าเนียงไทย โดยทั่วไปมี 5 ถึง 6 เสียงในระดับเสียงความคุณ หมายความว่าเพลงไทย เมื่อพิจารณาจากระดับเสียงลูกอก ๗ ดาวแห่งสัมสุดหน้าทับและดาวแห่งกลางหน้าทับ ๗ ดาวแห่งนั่งเสียงลูกอกก็พนวามี ระดับเสียงปราภรภัยไม่แตกต่างกัน เช่น

เพลงดวงพระธาตุ ปราภรภัยระดับเสียง ໄດ เร พา และชอด

เพลงกระเวก ปราภรภัยระดับเสียง ໄດ มี และชอด

เพลงสุรินทรากุญช์ ปราภรภัยระดับเสียง เร พา ชอด และที

เพลงลีลากระทุ่ม ปราภรภัยระดับเสียง เร พา ชอด และลา

เพลงจระเข้หางยาว ปราภรภัยระดับเสียง ໄດ เร พา ชอด และลา

ส่วนการปราภรภัยระดับเสียงอื่น ๆ ในชั้นระหว่างความคุณย้อมของซังนี้จัดเป็นระดับเสียงผ่านในการแปลงทางนั้นนักดนตรีสามารถจะ เว้นที่จะยืดระดับเสียงลูกอกที่เป็นเสียงผ่านนี้เพื่อให้ได้แนวสานวนที่มีความไฟแรงสละล่วยกว่า

4. การที่เพลงใหม่โรงไอยเรศแนวๆ เนินท่านองเพลงใหม่โรงไอยเรศทางช่อง เมื่อเปรียบเทียบการบรรเลงของนักดนตรี 23 ทาง มีจำนวนหน่วยวิเคราะห์ 960 หน่วย รวม 480 หน้าทับ พนวามี 4 ลักษณะ คือ

- มีแนวๆ เนินท่านองเพลงที่ตรงกันทั้งสานวน
- มีแนวๆ เนินท่านองเพลงที่ตรงกันแต่ต่างระดับเสียง
- มีแนวๆ เนินท่านองเพลงที่เริ่มต้นสานวน เหมือนกันแต่แยกท่านองไปตามระดับเสียงลูกอก

- มีแนวค่า เนินท่านอง เพลงที่ เริ่มต้นสานวนต่างกันแต่ เมื่อก่อนกันที่ท้ายสานวน
โดยแนวค่า เนินท่านองทางซອญมีความหลากหลายไปตามทางของนักดนตรีแต่ละคน
จากการศึกษาแนวค่า เนินท่านองทางซอย เพลงใหม่โรงเรียนครูบ้านบาง
ประจำเดือนกุมภาพันธ์ คือ

4.1 การที่มีแนวค่า เนินท่านอง เพลงที่ตรงกันทั้งสานวน การวิจัยพนฯจำนวน 15 แห่ง การตรงกันอยู่ที่ท่านองหลัก ในเพลงไทยที่ เป็นลูกท่องอิสรระมักพบกันโดยทั่วไป ไม่เพียง แต่จะมีการซ้ำตรงกันในท่อน เพลงในบท เพลงเดียวกันเท่านั้น แต่มีหลายสานวนที่ใช้อยู่ ในเพลงทั่ง ๆ เช่น สานวนจากท่านองหลักท่อนที่ 2 จังหวะที่ 4 ประโยคที่ 1 สานวนที่ 1 พนฯในท่านองท่อนที่ 4 จังหวะที่ 6 ประโยคที่ 2 สานวนที่ 3 ในขณะเดียวกัน สานวนนี้ก็มีใช้บรรเลงในเพลงแม่ เพลงนกชิ้น เพลงแขกบรรทัด เพลงเทพนิมิต เพลงตะลุ่มไปงและ เพลงมุสัง เป็นต้น สานวนเพลงมีดังนี้

สานวนจากท่านองหลักท่อนที่ 2 จังหวะที่ 2 ประโยคที่ 2 สานวนที่ 4 ตรงกัน ท่านองท่อนที่ 4 จังหวะที่ 6 ประโยคที่ 1 สานวนที่ 2 และใช้บรรเลงอยู่ทั่วไปตามบท เพลงไทยอีกหลายเพลง เช่น เพลงอาหนู เพลงมื้นแพ้บพลาและ เพลงเทพบรรทม เป็นต้น

4.2 การที่มีแนวค่า เนินท่านอง เพลงที่ตรงกันแต่ต่างระดับ เสียงมีการวิจัยพนฯจำนวน 8 แห่ง สานวนตามแนวท่านองนี้มีปรากฏในบท เพลงไทยทั่วไป ดังจะยกตัวอย่าง ประกอบการอภิปราย 3 แนวท่านอง ดังนี้

4.2.1 แนวท่านอง

จากท่านองหลัก

แนวทางของจากท่านของหลักตั้งกล้าวพนในเพลงพระธรรมไพร เพลงพระทอง
เพลงหลวงพระธาตุ เพลงหกบท เพลงแขกไทร เพลงสารีและเพลงจระเข้ทางยาว
เป็นต้น

4.2.2 แนวทางของ

จากท่านของหลัก

แนวทางของจากท่านของหลักตั้งกล้าวพนในเพลงพระนอน เพลงเทวาประลิทธ์
เพลงเทา เพลงตะลุ่มไปงและเพลงอาหนู เป็นต้น

4.2.3 แนวทางของ

จากท่านของหลัก

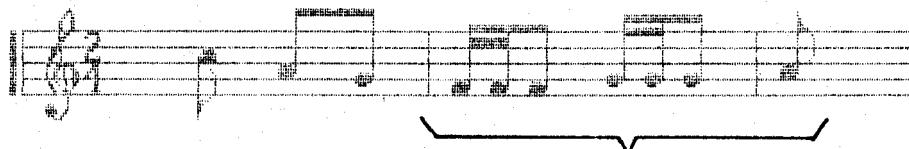
แนวทางของจากท่านของหลักตั้งกล้าวพนในบทเพลงอื่น ๆ ซึ่งมีทั้งที่ระดับเสียงตรงกัน
และต่างระดับเสียงกัน เช่น เพลงแขกอยุบ้างขุนพระหม เพลงสาสุการ เพลงเทา
เพลงยาวไวร เพลงมหาฤกษ์ เพลงเต่ากินผึ้กบุ้ง และเพลงเข้าม่าน เป็นต้น

4.3 การที่มีแนวทาง เนินท่านของเพลงที่เริ่มต้นสำนวน เมื่อันกันแต่แยกท่านของไป
ตามระดับเสียงลูกดก หรือการที่มีแนวทาง เนินท่านของเพลงที่เริ่มต้นสำนวนต่างกันแต่ เมื่อันกัน
ที่ท้ายสำนวนนั้น น่าจะเป็น เพราะ เป็นกลุ่มท่านของที่ในวงการดนตรีไทยนิยมใช้สร้างสำนวน
เพลงกัน ดังข้อยกตัวอย่างประกอบการอภิปรายดือ

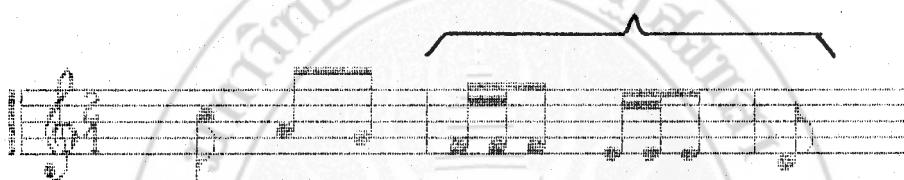
4.3.1 แนวทางของเพลงเริ่มต้นสำนวน เมื่อันกัน แต่แยกท่านของไปตาม ระดับเสียงลูกดก

แนวท่านอง

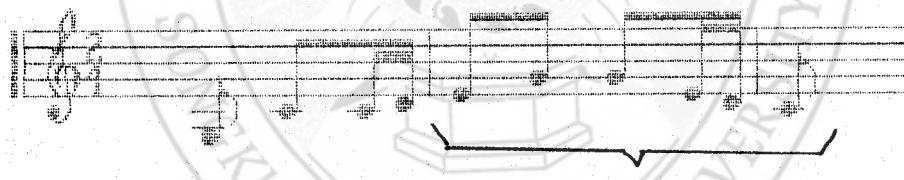
เพลงนางนาค

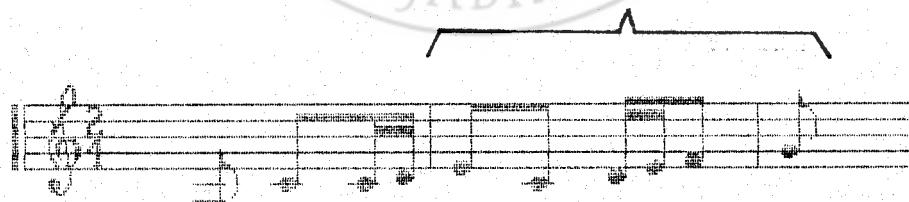
เพลงยามาโนะ

แนวท่านอง

เพลงเทวรำประลีก

เพลงคราญหา

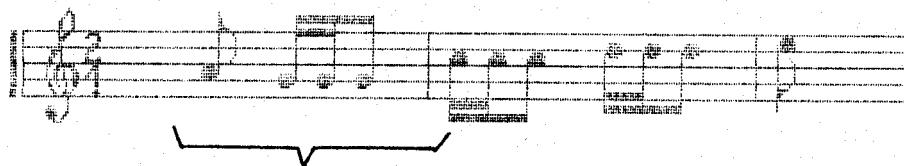
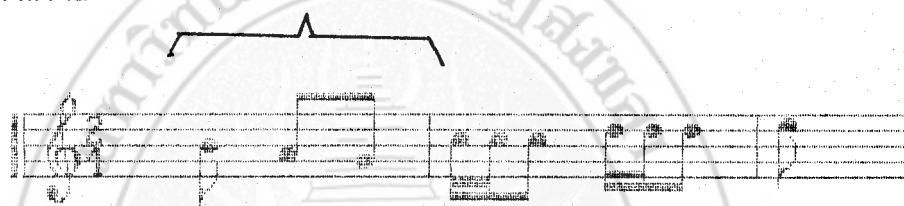

4.3.2 แนวท่านอง เพลงที่เริ่มต้นล้านวนต่างกัน แต่เหมือนกันที่ท้าย

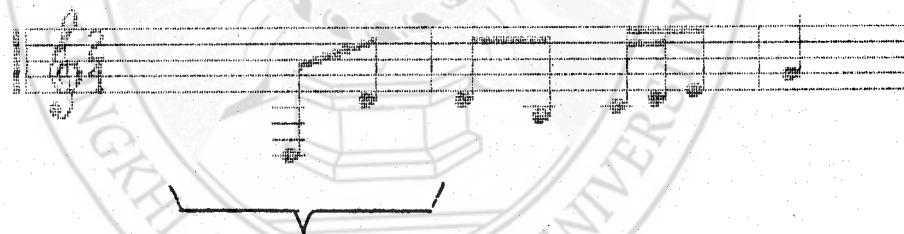
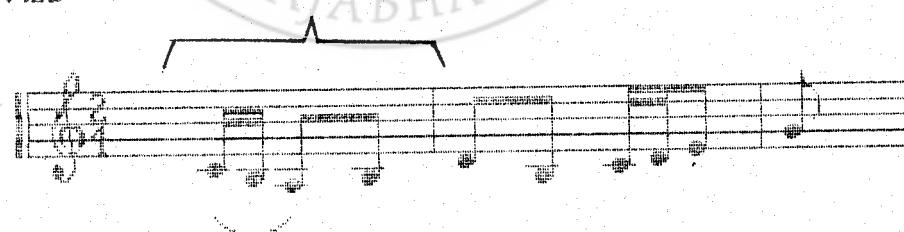
สานวน

แนวท่านอง

เพลงสะสม

เพลงแขกส่าหารายแนวท่านอง

เพลงเข้าม่าน

เพลงกลองไชน

อย่างไรก็ตามในแนวทางของของแต่ละส้านวนนี้นั้น นักคนครีที่บรรเลงขออู้ย้อมมารี การสร้างส้านวนเพลง พ ต้าແນ່ນສ้านวนเดิมให้มีความหลากหลายออกไป สักษะดังกล่าวมีสัด เป็นสักษะ เด่นของการบรรเลงเพลงไทยที่เปิดโอกาสให้นักคนครีแสดงปฏิกิริยาภูวัช่องคน อุย่างเดิมที่ภาษาได้กรอบที่ภาษาได้ไว้ร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยแนวๆ เนินท่านของเพลงใหม่ ไอยเรศทางขออู้ ท่าให้ทราบ สักษะของขออู้ ช่วงเสียง ต้าແນ່ນเสียง การนาขออู้ไปประสมในวงคนครีไทย สักษะเพลงใหม่ ไอยเรศ ความเป็นมาของเพลงใหม่ ไอยเรศ โครงสร้างของเพลงใหม่ ไอยเรศ และแนวๆ เนินท่านของเพลงใหม่ ไอยเรศทางขออู้ ผลจากการศึกษาดังกล่าว ช่วยให้เกิดคุณค่าในการศึกษาวิทยาการของคนครีไทย ใน 4 เนื้อหา คือ

1.1 เนื้อหาด้านเครื่องดนตรีไทยคือขออู้

1.2 เนื้อหาด้านลักษณะของเพลงไทย คือ เพลงใหม่ ไสง

1.3 เนื้อหาด้านประวัติคือประวัตินักคนครี และประวัติ เพลงใหม่ ไอยเรศ

1.4 เนื้อหาด้านท่านของ คือ ความหลากหลายในการบรรเลงขออู้ ให้มีส้านวน เพลงไปตามรูปแบบและหน้าที่การบรรเลงเฉพาะของเครื่องดนตรีในวงคนครี

เนื้อหาทั้ง 4 ส่วนนี้ ควรนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาดนตรีไทยของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ซึ่งต้องศึกษาเนื้อหาในหลักสูตรและอู้ในระบบการเรียนการสอนให้เป็น เนื้อหาการศึกษาของผู้สนใจวิชาการคนครีไทย ส่วนรูปแบบจะเน้นบริสิริจัยใช้เป็นแนวในการศึกษาต้นครัว และดำเนินการวิจัยคนครีไทยได้

2. ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรวิจัยต่อไป มีดังนี้

2.1 ควรวิเคราะห์แนวการดำเนินท่านของเพลงทางขออู้เพลงอื่น ๆ เพื่อศึกษา ข้อมูลวิธีการสร้างส้านวนเพลงและการแปลงทางจากแนวท่านของหลัก

2.2 ควรวิเคราะห์แนวการดำเนินท่านของเพลงจากเครื่องดนตรีประเกท ดำเนินท่านของต่าง ๆ

2.3 ควรวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้ท่านของหลักในการแปลงท่านของระหว่าง ขอตัวงและขออู้